

ת"פ 64599/12/19 - מדינת ישראל נגד ח' מ'

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 64599-12-19 מדינת ישראל נ' מ'

בפני בעניין:	כבוד השופט דרור קלייטמן המאשימה	מדינת ישראל באמצעות ב"כ עו"ד קרין שטרית - לשכת תביעות פתח תקווה
נגד הנאשם		ח' מ' באמצעות ב"כ עו"ד עידו רז

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בת זוג על פי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
2. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לאירוע היו הנאשם והמתלוננת בני זוג ולהם ששה ילדים בגילאי 4.5 עד 13. באותו מועד התגוררו בני הזוג והילדים בדירה בראש העין. ביום 18.10.19 בשעת ערב, במהלך ארוחת שבת, התגלע ריב בין הנאשם למתלוננת במהלכו קם הנאשם משולחן האוכל והלך לישון בחדרו. ביום 19.10.19 בשעות הבוקר עת הנאשם חימם לעצמו אוכל, פנתה אליו המתלוננת והעירה לו על כך. בהמשך בין השניים התפתח ריב בעוד הילדים נמצאים במקום. הנאשם ניגש אל המתלוננת אשר ישבה על הספה, אחז בגופה ותוך כדי אחיזתו נמשכו שערות ראשה ומטפחת ראשה נפלה. הנאשם גרר אותה על הרצפה לכיוון דלת הכניסה. בהמשך לכך הגיע בנם הבכור של בני הזוג מחדרו, אחז בנאשם מאחור והרחיקו מהמתלוננת. בעוד המתלוננת ישבה על הספה, הנאשם אחז ברגליה והפילה מהספה תוך שגבה נחבט ברצפה, גרר אותה לכיוון היציאה עד אשר הרחיק אותה מהמתלוננת. במהלך האירוע נפלו משקפי הראיה שהרכיב הנאשם והמתלוננת דרכה עליהם. כתוצאה מהמתואר לעיל, נגרמו למתלוננת חבלות בדמות שפשופים, שינוי צבע בגב התחתון וכן כאבים בגב תחתון וכאבי מותניים.
3. במסגרת הסדר הטיעון הופנה הנאשם לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר בעניינו שיכלול לבקשת

ההגנה גם את נושא ביטול הרשעתו. המאשימה עותרת להשתתף מאסר בפועל.

תסקירי שירות המבחן

4. בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירי שירות המבחן.

5. בתסקיר הראשון שהוגש מיום 22.3.22, מתאר שירות המבחן נאשם בן 47, גרוש מהמתלוננת ועובד ברשות המיסים. נעדר עבר פלילי, לוקח אחריות, מביע צער וחרטה בגין מעשיו והפגיעה במתלוננת. המתלוננת מסרה כי אינה חוששת מפניו וכיום מקיימים קשר תקין ומגדלים את ילדיהם בשיתוף פעולה. הנאשם הופנה ל"מרכז לטיפול למניעת אלימות במשפחה", במסגרתם צפוי להשתלב. שירות המבחן מעריך כי יש בהשתלבותו בטיפול כדי להפחית להישנות מעורבות דומה בעתיד, והמלצתו היא להעדיף את הפן השיקומי-טיפולי ולהטיל עליו צו מבחן למשך שנה. כענישה קונקרטית בגין מעשיו הומלץ על הטלת ענישה בדרך של צו של"צ בהיקף של 120 שעות. באשר לשאלת הרשעתו בדין, הנאשם הביע חשש כי הרשעתו תפגע בהמשך העסקתו כעובד מדינה במס הכנסה. לנוכח זאת ולאור קבלת האחריות, העדר הרשעות, הומלץ על ידי שירות המבחן על ביטול הרשעתו.

6. בתסקיר השני שהוגש מיום 7.7.22, דווח מגורמי הטיפול במרכז למניעת אלימות במשפחה כי הנאשם השתלב במסגרתם במהלך חודש מרץ 2022, משתתף בשיחות פרטניות ובטיפול קבוצתי. הנאשם מתמיד בהגעתו למפגשים הטיפולים, מגלה אחריות ונכונות לערוך שינוי בדפוסיו והתנהלותו, כפי שבאו לידי ביטוי במערכת הזוגית. המתלוננת שללה מקרים נוספים של התנהגות אלימה מצדו של הנאשם ומסרה כי לא חוששת מפניו. במהלך הדחייה לא נפתחו נגדו תיקי מב"ד חדשים, ובמכלול השיקולים מעריכים כי יש בהמשך הטיפול כדי להפחית הסיכון להישנות מעורבות דומה בעתיד. לאור האמור, חוזרים על המלצתם להעדיף את הפן השיקומי-טיפולי וממליצים להטיל צו מבחן, צו של"צ - ללא הרשעתו בדין.

טיעוני הצדדים

7. ב"כ המאשימה, עו"ד קרין שטרית, הצביעה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם והם זכותו של אדם על גופו וזכותה של המתלוננת להגנה מפניו בן זוגה במקום מבצרה. חומרה יתרה יש לייחס להתנהגותו האלימה של הנאשם לנגד עיני ילדיהם, כשהילד הבכור נאלץ להרחיקו מהמתלוננת על מנת שיחדל ממעשיו. עתרה למתחם עונש הולם הנע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל, ותמכה טיעוניה

בפסיקה. הפנתה לאמור בתסקירי שירות המבחן וטענה כי הנאשם לא ביסס את טיעוניו הנוגעים לפגיעה קונקרטית והוסיפה כי נסיבות תיק זה מחייבות ענישה ממשית והרשעה בדין. לנוכח כך, המאשימה ביקשה להותיר הרשעתו ולהשית עונש ברף התחתון של המתחם אשר יכול וירוצה בדרך של עבודות שירות לצד מאסר מותנה וקנס.

8. ב"כ הנאשם, עו"ד עידו רז, טען כי הנאשם לקח אחריות על מעשיו בהזדמנות הראשונה, בני הזוג גרושים והמתלוננת ציינה כי אינה חוששת מפניו. סבור כי המתחם שהוצג על ידי המאשימה לא רלוונטי לנסיבות תיק זה והטלת עונש מאסר בדרך של עבודות שירות תפגום ביכולתו לפרנס את משפחתו. עתר למתחם עונש הנע בין ענישה צופה פני עתיד לבין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, הפנה לאמור בתסקירי שירות המבחן, וטען כי התנאים בהלכת כתב מתקיימים על שני המבחנים שנקבעו לצורך ביטול הרשעתו של הנאשם. תמך טיעוני בפסיקה וביקש לאמץ את המלצות התסקיר.

9. הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה באומרו: "הודיתי במה שעשיתי, זה לא היה בסדר. הפנמתי והודיתי באותו זמן. אני עושה עם עצמי תהליך טיפול. גם הגרושה שלי יכולה להעיד. יש לי קשר טוב עם הגרושה והילדים, במסגרת המזונות אני גם עוזר לה, כל פגיעה בפרנסה לא תפגע רק בה וילדים, וגם בי ביכולת שלי להקים משפחה חדשה. הטיפול גרם לי לעצור ולהתבונן, זה עזר לי בכלל, לא רק בתא המשפחתי..."

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

10. הערך המוגן שנפגע כתוצאה מהעבירה אותה ביצע הנאשם, הינו שמירה על גופה, שלומה, ושלווה נפשה של המתלוננת. בדגש על כך כי מדובר בפגיעה שבוצעה בביתה של המתלוננת, מקום בו היא אמורה לחוש מוגנת יותר מאשר בכל מקום אחר ועל ידי בן זוגה, אדם ממנו אמורה לחוש מוגנת יותר מאשר מכל אדם אחר.

11. בכלל הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, שקלתי את הנזק שנגרם למתלוננת, בגופה ובנפשה. חומרה יתירה יש לייחס לכך שהתקיפה בוצעה לעיני ילדיהם הקטינים של בני הזוג ונמשכה גם לאחר שבנם הבכור,

בן 13, הרחיק את הנאשם מהמתלוננת פעמיים תוך שהוא אוחז בגופו. אין צורך להכביר במילים בדבר הנזק הנפשי שיכול להיגרם לקטין בגיל זה, הנאלץ להתערב באופן פיזי בעימות בין הוריו.

12. למרבה הצער, עבירות מעין אלו, מגיעות לפתחו של בית המשפט באופן תדיר, ומדיניות הענישה בעבירות אלו מוכרת ומשתרעת על פני מנעד רחב ותלויה בנסיבותיו של כל אירוע, כפי שניתן ללמוד גם מהפסיקה שהוגשה על ידי ב"כ הצדדים.

13. **לאחר שבחנתי את נסיבותיו של אירוע זה, אני קובע כי מתחם הענישה נע בין מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות ועד ל-14 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.**

גזירת העונש

14. בכלל הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, התחשבתי בכך שהנאשם הודה וחסך מזמנו של בית המשפט וכן את הצורך בהעדת עדי התביעה, לרבות המתלוננת. כך גם בכך שהנאשם נעדר עבר פלילי, המנהל אורח חיים נורמטיבי וזו הסתבכותו היחידה עם החוק. כפי שעולה מן האמור בתסקירים שהוגשו בעניינו על ידי שירות המבחן, הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו ועל הפגיעה שנגרמה למתלוננת. הנאשם והמתלוננת התגרשו. המתלוננת מסרה כי כיום מנהלים קשר תקין ומגדלים את ילדיהם בשיתוף פעולה. עוד מסרה כי איננה חוששת מפניו של הנאשם. היא אף שללה מקרים נוספים של התנהגות אלימה או פוגענית מצדו. שירות המבחן דיווח על כך שהנאשם השתלב בהליך טיפולי, מתמיד בהגעתו למפגשים הטיפוליים ומגלה אחריות ונכונות להיעזר בהם לצורך שינוי דפוסי התנהגותו. צוין כי ניכר כי הוא רוכש כלים להתמודדות מיטיבה עם מצבי משבר וכי הוא בעל מוכנות להמשיך בטיפול שעובר. שירות המבחן מעריך כי יש בהמשך הטיפול על מנת להפחית את הסיכון להישנות מעורבות דומה בעתיד.

15. בהתאם לסעיפים 40ג(ב) ו-40ד לחוק העונשין, רשאי בית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום אם מצא כי יש סיכוי של ממש שהנאשם ישתקם ולהורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם.

16. הנסיבות שהוצגו לעיל, כך גם המלצת שירות המבחן להעדפת הפן השיקומי - טיפולי והערכתו כי יש בהליך זה על מנת להוות עבור הנאשם גורם מסייע ומציב גבול, הביאו אותי לכדי מסקנה כי התנאים לצורך חריגה ממתחם הענישה מתקיימים בעניין שבפניי ואשר על כן אאמץ את המלצת שירות המבחן בנוגע לעונש שיוטל על הנאשם. עונש זה המשלב בין ענישה ממשית בדמות של"צ לבין צו מבחן המאפשר מעקב אחר ההליך הטיפולי, הולמת את נסיבות המקרה.

אי הרשעה

17. בנוסף לאמור לעיל, ממליץ שירות המבחן על כך שתבוטל הרשעתו של הנאשם, על מנת שלא לפגוע בהמשך העסקתו כעובד מדינה במס הכנסה. ב"כ הנאשם אף הצביע על כך כי בכוונת הנאשם לגשת למכרז לצורך קידומו וזה עלול להיפגע כתוצאה מהרשעתו.

18. בע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (31.12.07), חזר והדגיש בית המשפט העליון כי **"הרשעתו של מי שעבר עבירה פלילית, היא פועל יוצא מהפרת הנורמה הפלילית, והיא מהווה חוליה טבעית הנגזרת מהוכחת האשמה הפלילית. הרשעת נאשם בעקבות הוכחת אשמתו מממשת את תכלית ההליך הפלילי, ומשלימה את שלביו השונים; היא מגשימה את ערך השוויון בין נאשמים בהליך הפלילי, ומונעת הפליה בדרך החלתו".** למרות זאת נקבע כי: **"חרף הכלל האמור, המשפט מניח, כי במורכבות החיים האנושיים על תהפוכותיהם, בהשתקפותם בהליך הפלילי, עשויים להיווצר מצבים קיצוניים אשר אינם מתאימים להחלת העקרון העונשי הרחב, המחייב הרשעה פלילית בעקבות הוכחת אשמה. במצבים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן, כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי, נתון בידי בית המשפט הכוח להחליט כי, חרף אשמתו של הנאשם, הוא לא יורשע בדין".**

19. בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל** פ"ד נב(3) (1997), נקבעו הקריטריונים אותם על בית המשפט לשקול בבואו לדון בשאלת אפשרות אי הרשעתו של אדם שנקבע כי ביצע עבירה פלילית. האחד הוא כי על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם והשני כי סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים.

20. בבואו של בית משפט לבחון קריטריונים אלו, יש להתייחס אף ל"מקבילית הכוחות" ביניהם. לאחר ששקלתי זאת בנסיבות שבפניי, הגעתי למסקנה כי הנאשם אינו עומד בתנאים המאפשרים את ביטול הרשעתו.

21. עיינתי במסמכים שהוצגו בפניי על ידי בא כוחו של הנאשם וניתן ללמוד מהם כי אכן הרשעתו של עובד מדינה בפלילים יכולה להוות שיקול בהחלטת נציב שירות המדינה בעניין המשך העסקתו או קידומו. אך עניין זה נתון לשיקול דעתו של הנציב ואינו מהווה תנאי הכרחי.

22. אשר על כן ומאחר ועסקינן בעבירה שחומרתה אינה ברף נמוך והפגיעה בעתידו של הנאשם אינה חד

משמעית, הרי שאין מקום לביטול הרשעתו של הנאשם.

23. אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר על תנאי. תנאי זה יופעל במידה ויעבור הנאשם עבירת אלימות בתוך 3 שנים מהיום.

ב. צו של"צ בהיקף של 120 שעות בהתאם לתכנית שהוכנה על ידי שירות המבחן.

ג. צו מבחן לשנה.

מובהר לנאשם כי באם לא יעמוד בתנאי צו המבחן או צו השל"צ, ניתן יהיה לשוב ולדון בעניינו ואף לגזור את דינו מחדש.

המזכירות תשלח את גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום

ניתן היום, י"ח תמוז תשפ"ב, 17 יולי 2022, בנוכחות הצדדים.